

Forsommar.

Forsommarerna lusa grönkska står i sin fullbet och gläns. Rundt kring sjön ligger bagarna's yppiga krans. Åkrarna skifta och skimra, värddens spirar och groor. Forsommarernas vita blomstring står i sitt flor.

Grönkan är bländad med drivror, marken med stjärnor bestrodd som vore vintern i sommar pånytt-född. Drottande drivror och filngor, doftande med bländvitt glans — kronor och kalkar och vita fjällar i dans.

Häggarna skövhvita skyar sväva lännga väg och strädd. Värddens spirar och groor. Rönnearnas alliga bollar hänga i kronor och snår. Bläskonvallens klocka klingar och singlar.

Skogstjärnor glimmande hvita tändas i tallarnas mark. Hvittsporr väva en matta i byskågens park. Flyttel redan har knoppat, snart blommar nattvallen, medan i tapparna snodroppar smalta i solen.

Och i vår tappas bländade sorlande töcken står — en stjärnsvärm, ett gammalt blommande korsbarskrän. Sitter en hvitvingad fjäll där i den skärmande sky — tyst jag kalkas och ser den fladdra och fly.

Och i vår tappas står där en hydda af gröna och snö, en lösfal af vita syrener. En salighets sömndräkt i skymningen flytt, tyst jag följer och fångar den visen och yr.

Se, då sker ett under står där en hvitklodd fe — mot mig ur doft och skimmer — tvärgån le. Forsommarernas grönska lyser, värddens spirar och groor, forsommarernas vita blomstring står i sitt flor.

Karl-Erik Forslund.

Den nya tiden — SOMMARTIDEN

I hela den civiliserade världen har man på senare tiden visat en afjordad lust att vrida tiden ur led genom att framflytta den en timme och låta klockan gå så mycket fort som sommardagen. För sedan vridda den tillbaka igen och ha någorlunda rätt tid om vintern. Det sker i uppgiften att åsikter att spara på dagsluften. Den har utgått från Tyskland, där man i dessa dagar särskildt lagt an på spar-samhet i alla äfven och verkligen till komplett evidens ådagslagar. Därefter har det ena landet efter det andra följt exemplet, flentliga såväl som neutrala. Äfven här, där tid är pengar och man nu har så godt om pengar, är man beträckt på att göra detsamma.

För den som inte är vidare slängd i nationalekonomi, tycks det som vore det alldeles onödigt att gå till besväret med att rucka alla klockor för att få en timme mera på sig vid dagens början och en timme extra ledighet vid dess slut. Man kunde ju helt enkelt börja en timme tidigare och sluta en timme förr och låta klockan gå rätt.

Men sådan är den mänskliga naturen. Idén med tidsframflyttningen är i sig en fastan först nu allmant tillämpad. Redan kort efter det jag hief tillägen snart mitt öde i det fria Amerika — följ jag på tanken att flytta fram dessa visare ungefär en timme för att få litt mera tid på mig, i synnerhet om morgnarna. Jag hade nämligen för ovana att droja i det allra längsta med att rycka mig ur Morfel armar och fick natt och jämt tid att kasta kläderna på mig. Till frukost rackte sig tiden till — och det var då kanske en ren fördel. En besparing var det i alla fall. Emellertid insåg jag att denna jaktande brådd i längden skulle undergräva mitt nervsystem och jag beslöt att ta det med litt mera lugn. Det kunde ske genom att nyttja tiden mera och följaktligen kom jag på den enkla idé som nämnes i denna artikel.

Men det är en storartad idé, denna med tidsframflyttningen? Besvareligt bara att man inte tänkt på det förr.

Det anörda torde också kunna fullt förklara, hvarför det inte är noe med att bestämma sig för en timmes tid-gare verksamhet utan att det också nödvändigt fordras att ställa klockan

Skolfrågan och 'den heliga föredragsrätten'

(Specialt för Svenska Canada-Tiden.)

Av Rudolf Einhardt.

Allt sedan världskrigets början har den alltid kända skol- och språkfrågan här i Canada varit mer än vanligt brännande. Intresset har ytterligare ökat genom den resolution, som för en tid sedan frambars i Dominion-parlamentet af La Pointe, och hvilken också understöddes af största delen af det liberala partiet. Ehuru frågan, som sagdt, varit brännande och striden, framför allt i vissa delar af Ontario, varit ganska liflig, har dock den engelska tidningspressen så mycket som möjligt sökt draga tystnadens skylla öfver densamma, dels såsom något alltför vanskligt utvidra i dessa bekvämligast alla, dels såsom iakttagande hantills ett vägrat byta om underkläder. Det vill säga att taga på sig tunnare än de varit vana vid under den strängare årstiden. Detta gäller nu förstås utelärande den mångfaldiga befolkningen — ty den kvinnliga har visat nu för tiden inga underlag — med respekt sagdt — och mycket litet öfverplugg. Men de ha ju hunnit bli härdat mot allt klimatiskt inflytande — liksom mot all kritik i moralens namn — och äka blottställda både sommar och vinter.

Egendomligt är det emellertid att man tänkt på att framflytta tiden just nu, då man i allmänhet vridd den tillbaka ett par eller tre årtionden i kulturellt hänseende. Men kanske man insett detta, krigets af samvetsagg och försökt att i någon mån, om en liten, godgöra sitt stora miss-tag. Till ett sådant antagande föranledes man så mycket mera, då man vet hvarifrån tiden utgått och hvilka länder som först omfattat den.

Naturligtvis, om det blir påhugadt afven här i landet att på en viss da tum alla klockor skola ruckas, så ruckar jag också min rofva, ty jag lydig bör man bara. Men det hindrar inte att jag kommer att hålla noes reda på, precis hur mycket hon går för fort — ett försiktighetensmål som jag också tror att alla andra vidtaga — och att jag också kommer att rita mig därefter. Det är därför på det hela taget ett ganska oskyldigt nöje, detta med tidsframflyttningen som i intet afseende torde inverka på våra värna i allmänhet. Men en del oröda kommer det dock att källa — ty nog är det fördragligt att välla för sent till hölet. Men sommar kommer en timme eller ett par minuter för fort kan komma på ett ut. Det är till och med bättre att komma en hel timme för sent än blott några minuter — ty då behöfvär man ju inte vänta så länge på nästa tåg.

Vid själva tidsförändringen torde de flesta olagenheterna förekomma och dessa äro allvarliga nog att låda till ett noga betänkanne innan man inför reformen. Tank till exempel på en äkta man som säkert lofvat att vara hemma klockan 11 på kvällen och då naturligtvis också gör sig redo att vara det — han tors inte annat, den stackarn — tänk er hans känslor, om ni kan, när han ser att visaren hellt plötsligt snurrar till tolf! Han vet då hvilket mottagande som väntar honom. Han vet också af erfarenhet att det inte duger att komma med närsarsakter, hur giltiga dessa än må vara. Ty ett fruntimmer tar ju intet reson — i all synnerhet inte när hennes man kommer hem en timme senare på kvällen än han lofvat.

I ett annat fall kan det vara bra. Den som nastan förogs af långtan efter någonting, får ju tiden afkortad åtminstone en timme och det är ändå något. Man bör vara tacksam för afven det lilla.

Att passa på tiden är för öfrigt det värsta bestyr som människan har här i livet. Allting annat kan öfvervinnas eller undvikas så bra, men detta gör att hon känner sig alldeles oförenligen att bruka sin fria vilja. Gör hon det, bli konsekvenserna för det mesta ganska svåra. Emellertid tror jag att mycket af denna slafviska undergifvenhet och ständiga nervositet kunde undvikas, om man inte alls bryr sig om att följa med sin tid — och så för all del inte skaffar sig klocka. Jag har i tjugo år varit uten en sådan och hela tiden jämförsvälvis lycklig. Men så fick jag en till skänks — och nu hoppas jag ej långre på att kunna återgå till den lyckliga föruttilvaron med mindre än att någon stjäl den. Jag har förresten rikligt utbud till den till stöld, men märkvärdigt nog, fast jag lever i Chicago under ganska fria förhållanden — som de numera äro — har ännu ingen gjort mig den tjänsten. Jag mistadser rent ut — ty lokalpatrotismen förbjuder mig att man många gånger lyttat den ur min vänstra västficka, men åter stoppat dit den. Jag kan inte förklara det på annat sätt.

Det är skönt att inte vara beroende af tiden, och af alla njutningar här i livet tyckes mig ingen större än att församma sig. Jag har också mycket samvetskrant beagnat mig af det välsägelsen.

Och just här i landet, där alla män- nishor äro beroende af urverket — jagadt till verksamhet där fram genom dess obarmhärtiga rörelse och koncentrerande hela sin längtan efter frihet på samma mekanism — har en stor man, den jag betraktar som den allra störste som levat här i Mark twain, utträtt de visor orden att man skall som lika gärna kan göras i ofvermorgon. Det är visdomsord, dessa. De passa visserligen inte riktigt till samman med tiden och dess bråddas,

Ehuru språkfrågan i Canada i grund och botten är en kronisk åkommna, har det mer än vanligt skuta stadium, i hvilket den på befinner sig, hufvudsakligen försöksakt, dels af det liberala partiets i Manitoba Åtgärd att annullera de s. k. "Coldwell amend-menten", hvilka som bekant bland annat tillförsäkrade den franska befolkningen rätt till separatundervisning i franska språket, dels framför allt af Ontariós något drastiska metoder att undertrycka det franska språket i de- nars provins skolor.

Det behövs inga vidlyftiga utlägg- ningar för att påvisa, att den franska befolkningen helt och hållet har rät- ten på sin sida. Vi behöfvär därför i- ga gora oss besvär att ingå på någon dokumentationsrökning utan endast ta- ga fasta på tvæne historiska fakta. Det första af dessa är, att fransmän- nen äro de äldsta hvita bebyggarna här i Canada och kunna därför, folk- rättligt sett, med god gör anspråk på åtminstone lika stora rättigheter som den senare tillkomna engelska be- folkningen. Det andra är att Québec kapitulerade, 1763 — om jag ej missminnar mig —, det af engelska- narns uttryckligen utlofvades, att be- folkningens religion och civila rättig- heter skulle respekteras. Det finnes

inom till och med uttrar sig i ett framflyttande af visaren, därför att inte värde gör fort nog af sig själf. Men de äro i alla fall visdomsord. Jag ansluter mig fullkomligt till Mark Twain i detta fall. Det är bäst att uppskjuta med hvad det är än. Ar det något obekvämt, så kan man inte vänta längre med det — och det kan alltid handa att någonting dyker upp under tiden. Så är det inte värtd att vara för het på göten i den falska tron att ju fort det är öfverändrad, desto snarare är man fr från det. Ty som kan komma något annat i stället, som är tusenfalt värre. Och i händelse det skulle vara något bekvämt som väntar en, så njuter man så mycket mera, desto längre man väntar på att realisera det. Ty det är i allmänhet i väntan som den största njutningen ligger. När det kommer till förverkligandet är det ofta inte på längt när så harligt, som vi dromt oss. Jag insinuerar ju ingenting utan bara söker på ett enkelt och enfaldigt sätt konstatera fakta.

Ett särskildt skäl hvarför man så smått allmänt tänkt på att förkorta sina dagar genom att flytta fram klockan — ehuru det visst egentligen varit åsikten att därmed förklara dem — torde vara att man så lört som möjligt vill ha slut på dessa ledsamma tillider och söka uppnå en slutlig fred. Och afven om den skulle komma en timme tidigare kommer den ändå inte för tidigt alls.

Litet olagenhet vällar emellertid den nya tiden med afseende på mål- tiderna. Ty någon år ännu inte rik- tigt van vid att lunched klockan elfva — fastän hon visat tolf — ehuru många visa män, som söka undvika den allmänna rusningen redan länge gått ut klockan half elfva — tyvår skulle många visa män för att det skulle bli något bättre än det af klock- an tolf. Man tycks aldrig ha någon fördel af en god idé här i världen; när andra hitta på samma. För att fullt njuta af den måste man vara alldeles ensam om den. Och det bär- de så sällan.

Att man redan antagit tidsfram flyttningen i Sverige är inte alls för- vånande. Ty där följer man ju nume- rar med sin tid — är i månet och hvar- ket till och med före den-le-ke häller — det så egentligt att man här i landet drojer i det längst. Man hvar ju i allmänhet i drag, föregångs- land att vänta väntan länge innan man omfattar nya pått. Och hvad man beträffar nya tidsframflyttning, som, så — kanske det vore bäst att införä meterystemet först, för att nu bara nämna ett exempel.

För resten har man ju nu, trots den demokratiska strövelsen — gods tidig- har i landet och då kan det ju göras ungefär detsamma om klockan går en timme för fort eller för sakta. Cornelius Corneob.

ger i att man påstår sig vilas för de mindre nationens rätt i Europa. Medan man här i Canada använder fullt prussiska metoder för att under- trycka denna rätt. Man stoltserar med att man i Europa såses för "den heliga föredragsrätten" ("the sacred treaty rights"), för en pappersskulle ("a scrap of paper"), men man glömmar, att man rätt här i Canada har en "scrap of paper" som heter "British North America Act", och som utgör det statsrättsliga dokument, uppå hvil- ket själva Canada existens hvilat, hvilken pappersskulle man icke alls tvekar att riva i småpappar att sking- ras af himlens vindar.

Detta skändliga lyckert måste nödvändigtvis vara handsmän afsky. In- gen kan annat än taga stånd från en politik, som går så stick i staf mot allt hvad svenskt kynne och svenska traditioner heter. Tillfallet och frå- gans natur äro synnerligen lämpliga för en svensk-canadensisk opinions- uttrytning till förmån för den franska be- folkningen. Svenskaren gjorde där- igenom Canada en verkligt tjänst. Ty om det någonting skulle lyckas Onta- rio-prussier att sätta tvångsrejor på det öfriga Canada, kunde därige- nom en situation att skapas, som en- dast kunde leda till Canadas split- ring i tre delar. I Canada kanske mer än annorstädes kunna fördragsmät- och större syn på tingens saks va- ra af noden för landets framtid.

Frågan är dessutom till själva sin natur ett område, på hvilket svär- skarne på sätt och vis kunna göra anspråk på att tala med en viss auk- toritet. De första orangerörerna bildade i Irland för att bevara de fruk- ter, som tillförlire Irlands protestanter genom det s. k. slaget vid Boyne. "Slaget" var en mycket mild affär och bestod i att prinsens i Oranien, som Wilhelm III kallades, innan han blef konung af England, med några holländska regulara soldater sking- rade några irregulära Irlands kato- liker. Det var således icke alls några "fäder" till våra canadensiska skrin- halsar, som där hade tillfälle att ut- märka sig. Men för att komma till sak, skarmytlingen vid Boyne var den sista svåra dyningen efter det stora tretioåriga krigets stormupp- tyllda år. Om Sverige icke hade varit i denna jättkamp, så hade Holland icke heller lycksats afskutta sig Span- iens öke, och där hade då icke varit någon prins af Oranien att med hol- ländska soldater beskydda Irlands pro- testanter. Vi hade då icke heller haft några orangerörerna i Canada eller Irland, och om man ser på allt det ofog, dessa orangerer som på sista förtio åren hvata tillstånd, så är man frestad att utropa: Det hade va- rit lika godt.

Det stora tretioåriga kriget var en religions- och samvetsfrihetens seger. Dessa begrepp äro helt och hållet frammande för orangeren. Med sin ofördragsanhet, sin förtämda oblyghet och maktystnad utgöra de i våra dagar en af de osannlikaste och intoleranta dagar äns sig lättast kunna framja sina egoistiska syften genom att skrära i den imperialisti- ska konserten. Det är naturligtvis framför allt imperialisterna och de som här i Canada kunna sägas repre- sentera Englands kapitalistiska in- tressen, som äro de frängröstadeste orangeremans verksamaste stöd.

Det är nämligen icke svårt att för- stå, att ju mera effektivt dessa kunna underblåsa ovljan och misströendet mellan Canadas olika folk, ju omöj- ligare blir det för detta folk att afskuda hvarken det imperialistiska eller kapitalistiska öket, hvilka båda ögen- tilligen äro tillkända af samma virke, och desto omöjligare blir det därför också för Canada att realisera ideal och komma i åtnjutande af det väl- stånd, som äro endast fullkomligt fria och eniga nationers tillhörighet.

Allmänt taladt kan det sägas, att Canadas folk ha mycket besynnerliga idéer om hvarför Canada deltagit i det nu sögande världskriget. Men om man söker pumpa de där "Oranger- männen", finner man, att en stor del af dem ha en viss dunkel men fullkomligt riktig aning om, att en triumferande marsch till Berlin skulle göra det betydligt lättare för dem att im- ponera på såväl det franska som det fömigrerade elementet här i Canada och sålunda realisera sina luftvaste drommar om undertryckandet af allt fritt lit och en allsidig nationell till- vaxt, motsvarig landets historiska och — fastän hon visat tolf — ehuru många visa män, som söka undvika den allmänna rusningen redan länge gått ut klockan half elfva — tyvår skulle många visa män för att det skulle bli något bättre än det af klock- an tolf. Man tycks aldrig ha någon fördel af en god idé här i världen; när andra hitta på samma. För att fullt njuta af den måste man vara alldeles ensam om den. Och det bär- de så sällan.

Att man redan antagit tidsfram flyttningen i Sverige är inte alls för- vånande. Ty där följer man ju nume- rar med sin tid — är i månet och hvar- ket till och med före den-le-ke häller — det så egentligt att man här i landet drojer i det längst. Man hvar ju i allmänhet i drag, föregångs- land att vänta väntan länge innan man omfattar nya pått. Och hvad man beträffar nya tidsframflyttning, som, så — kanske det vore bäst att införä meterystemet först, för att nu bara nämna ett exempel.

För resten har man ju nu, trots den demokratiska strövelsen — gods tidig- har i landet och då kan det ju göras ungefär detsamma om klockan går en timme för fort eller för sakta. Cornelius Corneob.

EFTERLYSE.
WILHELM LARSON EFTERLYSE.
Hans ästa kända adress var Burns and Jordan, mtie 104, B. C. via Ed- monton, Canada. Han lämnade denna plats d. 15 januari 1915 och har sedan icke afhört. Om han sjölf eller någon som känner hans adress, läser detta, haf godheten tillskrifit Estrid Flink, 17 Park Road, Belmont, Mass., U. S. A.

LÄKARE.
418-417 Pritchard Ave., Winnipeg, Tel. St. John 474.
DR. B. GERZABEK
LÄKARE.
som erhöit diplom i Österrike Ungarn, Tyss- land, London, England, Canada etc. F. a. assisterande läkare vid de kongliga och ke- serliga klinikerna i Wgh. Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag och lunglidande, sjukdom i inälvor- na, köns och framtidsjukdomar, så förlossningar och operationer. Resande till och utom hemmet, Åkval som i allt privat sjukhus. Besökande läkare i St. Bonifacius general hospital.
Mottagningstid: 8-12 fm., 2-6 em., 7-10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid
Gordon-Mitchells apotek).
Kontortelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. MCFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 25
Ofvånför Elmwood Drug Store
KONTORSTID: 3-4 och 7-8 a. n.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke
Mottagningstid: 2-3, 7-9 a.m.
Bostadstelefon: Garry 321 — Garry 78.

J. A. McTAVISH, M.D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon avs Elmwood, Winnipeg.
Kontortimmor:
8-10 f. m., 12-2 och 6-7 a. n.
Tel. St. John 1047 eller St. John 76 dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING.
Hörnet af Portage ave. och Edmontons.
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, Eng- land, Licentiat af Royal College of Physi- cians, London. Specialist: Brost, när- och kvinnesjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg. Portage Ave. mot St. Bonifacius. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3-5 och 7-9.
Bostadstelefon Garry 1175.

MALCOLM M. CHARLESON
ADVOKAT.
Dominion Bldg., Edmonton, Alta
Telefon 9207.
Det Kungl. norska vice konsulater för Alberta.

DR. J. BOULANGER
Post Graduate från Paris och London
sjukhus, F. d. Kirurg Misericordia
Maternity, Montreal
Genito-Urinary Diseases Laboratorium
Kontor och bostad:
10011 Jasper Ave., Edmontons, Alta.
Nästa dörr till Yale Hotel
Telefon 1032.

JACKSON BROS.
Juvellärer och diamanthandlare,
9962 Jasper Ave., Edmontons, Alta
Telefon 1747.
Klockor, släpplad glass, porstlin, alla
varor, konstnärliga artiklar, skrift
materialer etc. Giffertmållicens ut
färdn.
Specialt uppmärksamhet giftras post
kortunder. Ur- och juvelverparation

TANDLÄKARE
DR. FRANK HUGHES
(Föret i Galt, Ont.)
Suite 10 & 11 Credit Fencler Bldg
Telefon 2287 Edmontons, Alta.

U L L
Manitobas Åkerbruksdepartement
vill fungera som agent för Manitobas
farmare och sälja deras fårs ull. För-
liden är såldt departementet vill för-
farmare till ett genomsnittspris af
25.5 cents per pund. Genom att gra-
dera ullen och sälja den i stora kvant-
iteter blir departementet i stånd att
göra goda försäljningar.
Circular No. 22 tryckt endast på
engelska) meddelar detta års plan.
Skrif antingen på engelska eller
nedert eget språk för ett exemplar af
circularet. Låt sedan någon, som kan
läsa engelska, omtala, hvad som står
i det.

VALENTINE WINKLER,
Minister of Agriculture for Manitoba.

NEW YORK FARMAR
lämpliga för all slags farming, till
samt billigt; god klimat, rik jordmån,
goda byggnad, god och rikligt vat-
ten. Högsta prisen vid Pacific Expo-
sitionen. Bästa godtkop, nära marknad,
430-60 per acre. Många skandinav-
ska köpt farmar. Ny bulletin med be-
skrifning på mera än 600 farmar till
salu såndes fritt. Charles S. Wilson,
Commissioner of Agriculture, J. Mel-
denhaver, Secy. Assisit. Dept. Agric.,
Albany, N. Y.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440
A. M. DYER, LL.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man.
utför alla slags juridiska uppdrag
och skaffar patent på uppfinningar.
Telefon Main 5142. Privattelef. 2387.

C. H. DIXON, advokat, solicitor,
notarius publicus, 265 Portage ave.
Winnipeg. Kontortelefon Main 1754.
Residentelefon Sherkr 4111. Lån, by-
ror, inkasseringar.

SKANDINAVISK ADVOKATE
811 Main Street Bldg.
Telefon, Main 4502 och 4604
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, MANITOBA

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ
Begravningsutöres auktoriserad och
till moderns pris.
HYRKOFSVERK
Första klassens drakar.
Kontortelefon: Garry 360 och 371.
Bostadstelefon: Garry 2183.
BARDAL BLOCK
843 Sherbrooke St., Winnipeg.

CLARK-LEHTERDALE
CO., LTD.
Begravningsdirektörer och
balsamerare.
232 Kennedy St.,
Tel. Main 8221, Winnipeg.

KRÄFTA
Tumörer och lupus behand-
las med framgång utan knif
och smärta. Allt arbete
garanteras. Kom eller af-
tekriffr till illustrerad bok.
Dr. Williams Sanatorium, 2908 Uni-
versity Ave., Minneapolis, Minn.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum,
Barber Itch, Black Head, Flinlar,
gamla sår, skaf, klåda, Itching Pills
och många andra hudsjukdomar.
Skick per post \$1.00 Skriff och för-
klara eller sjukdom. Vår hundratala
goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Ex R. Cooperstown, N. Dak.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare

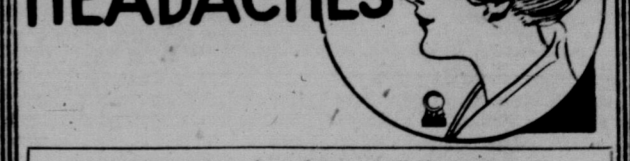
flyttar lördagen den 25 mars till sina nya lokaler i SUITE 1, MANITOBA HALL BLK., 293 PORTAGE Ave. och allmänheten inbjudes aflägga ett besök.

Tändernas vård
får icke försommars, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.
ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

PATTON'S GLASSES CURE HEADACHES

Alla önska sina glasögon riktiga och önska dem genast. Våra glasögon tillverkas efter noggrant mätt. Hvarje patient kan vara försäkrad om noggrant mätt, den största komfort och den bästa stil.

R. J. PATTON
Optimietrist och Optiker, 211 EDERTON BUILDING.
PORTAGE OCH HARGRAVE.
Föret förseändare för Eaton's optiska afdelning.
TELEFON MAIN 9502.